And discredited witnesses

ועדים זוממין –

OVERVIEW

ורבי חייא includes עדים ווממין as one of the כ"ד אבות נזיקין. The rule by עדים ווממין is, if the accused was not punished (i.e. not put to death) yet [and the (זוממין) were discredited], we punish the עדים ווממין with the same punishment they intended the accused to receive. If however the falsely accused was actually punished (he was put to death), the עדים are exempt from punishment. It would seem that עדים are different from all the other אבות נזיקין are liable only when they intended to do damage; but not when they actually damaged. It is therefore questionable why עדים ווממין with the other עדים זוממין seems to be addressing this difficulty.

- ^{3} פירש רבינו יצחק בן אשר דאפילו שילם על פי העדים זוממין חייבין בירש רבינו יצחק בן אשר דאפילו שילם על פי העדים מכטבשל explained that even if the falsely accused paid money on account of the עדים זוממין, the עדים זוממין are liable to repay the falsely accused -

- ⁵דלא שייך בממון כאשר זמם ולא כאשר עשה ⁴ דאפשר בחזרה For by monetary issues, the exclusionary rule of; 'as he plotted, but not as he did,' does not apply, since there is the possibility of restoration.

תוספות offers an alternate view:

- ורבינו יצחק מפרש דלא צריך להאי טעמא

And the ר"י explains, this reasoning (of the ריב"א) is not necessary -

דגבי ממון מחייבינן להו בקל וחומר דגבי ממון עונשין מן הדין⁶ -

² Alternately (see רש"ש), how can הכמים and the חכמים (shortly) argue whether עדים זוממין are ממונא or קנסא. It is obvious that their payment is a קנסא.

³ This explains why עדים זוממין mentions עדים זוממין, because in monetary matter עדים זוממין are liable (even) if they caused damage (i.e. the falsely accused paid על פיהם). See 'Thinking it over' # 4.

⁴ See footnote # 1. This may be an easier way of referring to the rule.

⁵ The rule limiting the liability of עדים זוממין to a case of כאשר זמם only, is when the כאשר עשה is irreversible, such as in capital punishment. However, when the עדים זוממין caused a monetary payment, where the monies can be returned to the proper owner, this limitation of ולא כאשר עשה, does not apply.

⁶ See תוספות ב,א ד"ה ולא זו"ז.

For by monetary issues we obligate the עדים זוממין to pay utilizing a קל וחומר, for by monetary issues we do administer punishment based on the logic of a ק"ו.

תוספות resolves an anticipated difficulty:

והא דאמרינן במכות (דף ה,ב) הרגו אין נהרגים היינו משום דהתם אין עונשין מן הדין: And that which the גמרא states in מסכת מכות, if בי"ד executed the falsely accused, the pare not executed; the reason for that, is because there (by capital crimes) עונשין does not punish based on a "ק"ר. It is only by ממון א where we maintain עונשין. מון הדין ^{7}

SUMMARY

THINKING IT OVER

- 1. Why do we say ולא כאשר עשה only by דיני נפשות, but not by דיני ממונות?
- 2. Why do we say עונשין מן דיני ממונות by דיני ממונות, but not by דיני נפשות?
- 3. What are the differences between the ריב"א and the ריב"א?
- 4. The ריב"א answered that by ממון it is not ולא כאשר עשה, since it is אפשר בחזרה. seemingly the question still remains, for the ממון by ממון is only for the כאשר זמם, which makes it different from all the other מזיקים, who pay for the actual damage!

-

⁷ See 'Thinking it over' # 2.

⁸ See footnote # 3.

 $^{^{9}}$ See "סוכ"ד את סו. בל"י. חידושי ר"ג וכו ^{19}